

ACC. N:R. M 6296:1-2.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Annelle Jonsson
Härad: Frosta Adress: Äspinge
Socken: Äspinge Berättat av: Bengt Holmgren
Uppteckningsår: 1940 Född år omkr. 1855 i Benarps

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Frägelista 9
om Päckari's.
(Ulmå H. 9 b.)

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M6296:1

Landskap: Skåne Upptecknat av: Annette Lennström
 Härad: Frosta Adress: Sjövinge
 Socken: Sjövinge Berättat av: Bengt Holmberg
 Uppteckningsår: 1940 Född år 1855 omkr i Benarps

3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bengt Holmberg, i dagligt tal om bekjanta, hade ju varit med om åsakilligt.
 Hans egna ord återges, då han intala när han fick präskaris.
 Ja va kände de mild Mårdens, (ett stort ställe) ja va där grä arbette så ja lau där.
 Ola (sonen) å ja lau ude i drängastuan, de e så länge ain som köserna va hemma.
 omkr 50 år sen. M. 45. Vi tänkte ente grav ad, älla känne vi hatt laust, udan
 om präskadlas mären, engan vi va vagna, ved vi ente au ad får en köserna kom
 eng. Di for best, å stängde dyanan au, to va föderne å bästa den ye haen grav väst.
 Den ajna stängde se på väst över väss övan grav dyanan, å den andra de å slou.
 Ja gu ble vi vagna. Di hade ett langt blagt tjäckeris, ack harr e gud ha de
 sve ätte ad. Vi känne ju ente ta får väss, udan sparke å skreg.
 Di bara fläna. Ola ble arg, män ja grina, män vi kände ad i fläse da.
 Ja ved allri ja faud så meen prygl på äin gang ain ja ble stor som da.
 Sin di stad så länge di velle for di ästa så vi feck ente fastt dom.
 Där va ett fasetitt tiv får Ola ble arg, mild Mårdensen kätte vässe de va får meck

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M6296:2

4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: Annette Lomssen
 Härad: Frösta Adress: Åsinge
 Socken: Åsinge Berättat av: Bengt Holmberg
 Uppteckningsår: 1940 Född år enkl. 1863 i Benarps

Ja, sa Bengt ja fötte de va riktigt på där tien en sa om på skaris ed.
 Män ja fötte de va bäst naur en förs kom eng de en sät, en va ajna mä na,
 de va ente de vad mä svau på ijen gang. Skälte en ji en förs präskaris
 va de bäst å gau de va präskafstan å va där de om präskenen de va
 rotast. Je sto så rätt naur ja ga dom präskaris.

Ola löfte förserna som sto ad di skälte far ad ijen, män ja fötte de va
 säng å slau dom så litt som vi feck. Klarre gud ha de sve i skunged ätte
 ed vi känne knappt seda.

Di som trodde där kom nan för att ge präskaris, bruka läsa över sig, de var ju
 förstås förserna som gjorde de. Di hörde ju vem de var som kom, så di kom
 åtminstone upp.

Skriv endast på denna sida!